

Listopad - měsíc dušiček

*Shodil jsem těžké, nepotřebné břímě,
můj drahý Pane, zanechal jsem svět
a jako křehký člun se vracím zpět
z bouřlivých vod k Tvé tiché zátocině.*

*Trní a hřeby vbité do Tvých dlani
s Tvou tváří, jež se dobrotivě skví,
slíbují duši, rvané lítostí,
že přec jen dojde spásy za pokání.*

*Až pohlédneš svým svatým zrakem na mě,
nesud' mě přísně, nezvedni své rámě,
abys mne trestal za mou minulost.*

*Svou krví jen ty viny ze mne sejmi
a čím jsem starší, tím víc odpouštěj mi
a tím mě dříve vezmi na milost.*

Michelangelo Buonarroti

z pohřebního parte Mons. Josefa Šindara, děkana tišnovského, který zemřel 17. 9. 2013

Je dobře nezapomínat na ty, kteří nám svou námahou a vírou připravili cestu.

„Každý, kdo se ke mně přizná před lidmi, k tomu se i já přiznám před svým Otcem v nebi; kdo mně však zapře před lidmi, toho i já zapru před svým Otcem v nebi. (Matouš 10,32-33)

Já nemám Boha, Bůh má mne. *Ernst Barlach*

***Být Bohu blízko je mé štěstí, v Panovníku Hospodinu mám útočiště.
Žalm 73, 28***

Konec života – začátek poslední, plné skutečnosti.

Boží království je něco podivuhodného, v co se lidé v hloubi srdce ani neodvažují doufat; překonání utrpení a osamělosti, viny a smrti. Boží království, to je velký mír lidí a přírody před Boží tváří; je to společenství hostiny lásky, domova u Otce, je to království svobody, smíření a spravedlnosti, smíchu Božích dětí a osušených slz. *Katechismus /BSchK 85/*